หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำบุพบท เป็นคำประเภทโครงสร้างที่มีความสำคัญ เพราะมักจะปรากฏเสมอในประโยคเกือบทุกชนิด และยังเป็นคำที่คลุมความหมายพื้นฐานที่สำคัญของวลีหรือประโยคไว้ด้วย ถ้าหากผู้ใช้ภาษาเลือกคำบุพบทมาใช้ผิดความหมายหรือผิดที่ ก็จะทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเกิดความไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดได้ ด้วยเหตุที่คำบุพบทมีความสำคัญต่อระบบไวยากรณ์ของภาษาเช่นนี้ จึงได้มีผู้ศึกษาลักษณะและความหมายรวมทั้งการปรากฏของบุพบทที่มีในภาษาอังกฤษและภาษาไทย และกล่าวถึงไว้ในตำราไวยากรณ์หลายเล่ม แต่การศึกษาและวิจัยเหล่านั้นมักจะเป็นการศึกษาตามระบบไวยากรณ์แบบเก่า (Traditional Grammar) ซึ่งจะศึกษาเฉพาะโครงสร้างพื้นผิวของภาษา มิได้วิเคราะห์ลึกซึ้งถึงโครงสร้างลึกของภาษาแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ตำราไวยากรณ์เหล่านั้นก็มีประโยชน์ต่อการศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบคำบุพบทในภาษาอังกฤษและภาษาไทยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงจะขอกล่าวถึงเอกสารและการวิจัยเหล่านั้นดังต่อไปนี้

การวิจัยเกี่ยวกับบุพบทภาษาอังกฤษ

แอล โอลิฟันท์[1](L. Oliphant) ได้ให้คำจำกัดความของคำบุพบทไว้ว่า คำบุพบทคือคำซึ่งอยู่หน้านามหรือสรรพนามเพื่อแสดงว่านามหรือสรรพนามนั้น มีความสัมพันธ์กับหน่วยอื่น ๆ ของประโยคอย่างไร

---

[1]Lancelot Oliphant, A Short Course in English Grammar (Oxford : Oxford University Press, 1972), p.44.

รีเบคก้า อี ไฮเดน[2] (Rebecca E. Hyden) กล่าวถึง คำบุพบทไว้ว่าเป็นคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกรรม (objects) ของคำบุพบทนั้นและคำอื่น ๆ ในประโยค คำบุพบทอาจจะอยู่ในรูปคำโดด ๆ เช่น at, by, in, on หรืออยู่ในรูปของวลี (phrase) ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยคำหน่วยหนึ่งก็ได้ เช่น บุพบท in front of, by way of ฯลฯ จึงอาจแบ่งประเภทของคำบุพบทออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. บุพบทบอกสถานที่ (Prepositions of place or position) ได้แก่ in, on, at, by, beside, near, against, under ฯลฯ.

2. บุพบทบอกทิศทาง (Prepositions of direction) ได้แก่ into, out of, by way of เป็นต้น.

3. บุพบทบอกเวลา (Prepositions of time) ได้แก่ at, by, before, after, since, during ฯลฯ.

4. บุพบทบอกลักษณะ (Prepositions of manner) ได้แก่ by, on, in, with, like เป็นต้น.

นอกจากนี้คำบุพบทยังอาจแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีกถึง ๆ ประเภท คือ

1. บุพบทบอกผู้กระทำ (Agent หรือ Instrument) ได้แก่ by, with เป็นต้น

2. บุพบทบอกสิ่งที่ร่วมด้วย (Accompaniment) ได้แก่ with เป็นต้น

3. บุพบทบอกจุดมุ่งหมาย (Purpose) ได้แก่ for เป็นต้น

4. บุพบทบอกความเกี่ยวเนื่อง (Association) ได้แก่ of เป็นต้น

5. บุพบทบอกมาตราการวัด (Measure) ได้แก่ of และ by เป็นต้น

---

[2]Rebecca E. Hayden, Dorothy W.Pilgrim and Aurora Quiros Haggard, Mastering American English (Tokyo : Charles E. Tuttle Co., 1956), p. 171 - 6.

6. บุพบทบอกความคล้ายคลึง (Similarity) ได้แก่ like เป็นต้น

7. บุพบทบอกตำแหน่งหน้าที่ (In the capacity of) ได้แก่ as เป็นต้น

แรนดอล์ฟ เควอค (Rondolph Quirk) และ ซิดนีย์ กรีนเบาม[3] (Sidney Greendaum) ได้กล่าวถึงลักษณะหน้าที่ของคำบุพบทไว้ว่า โดยทั่วไปแล้วคำบุพบทจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยวลี 2 หน่วย หน่วยหนึ่งเรียกว่าหน่วยบุพบท (Perpositional complement)

เอ็น. เอ. เบอร์คอฟ[4] (N.A. Berkoff) กล่าวถึงหน้าที่ของคำบุพบทไว้ 2 ประการ คือ

1. เชื่อมนามหรือสรรพนามหรือวลีเข้ากับนามหรือสรรพนามหรือวลีอื่น ทำให้เกิดเป็น บุพบทวลี (Prepositional Phrases)

2. เชื่อมกับคำกริยาเพื่อให้เป็นกริยาประสม – (Compound Verbs) ซึ่งมีความหมายพิเศษของตัวเอง ไม่เหมือนความหมายเดิมของกริยาหรือบุพบทนั้น ๆ

โรเดอริค เอ. จาคอบส์ (Roderick A. Jacobs)และ ปีเตอร์ เอส โรเซนเบาม[5] (Peter S. Rosenbaum) เชื่อว่า คำบุพบทจะปรากฏอยู่ในโครงสร้างลึก (deep structure) ของประโยคเสมอ โดยเป็นส่วนของนาม และคำบุพบทนั้นจะถูกนำเข้ามาอยู่ในโครงสร้างของประโยคโดยขบวนการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค (transformation) ข้อที่น่าสนใจก็คือ บุพบท และนามวลีที่ตามบุพบทมานั้นมิได้ทำ

[3]Randolph Quirk and Sidney Greenbaum, A University Grammar of English (london : Longman Group Eimited, 1973), p. 143.

[4]N.A. Berkoff, English Structure and Exercises (2d. ed., London : Allman & Son Ltd., 1966), p. 107.

[5]Roberick A. Jacobs, and Peter S. Rosenbaum, English Transformational Grammar (Massachusetts : Blaisdell Publishing Company, 1968), pp. 136 - 41.

002506

หน้าที่เหมือนนามวลี แต่กลับเหมือนหน่วยพิเศษ(Special Constituents) ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นบุพบทวลี (Prepositional Phrases)

ในปี 2509 ปราณี กุลลวณิชย์[6] ได้ทำการศึกษาข้อผิดในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยจำนวน 1500 คน โดยวิเคราะห์ข้อผิดที่ได้จากกระดาษคำตอบของการสอบกลางปีและปลายปี ปีการศึกษา 2507 รวมทั้งงานเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตระหว่างปีการศึกษา 2508 ด้วย การวิเคราะห์ข้อผิด แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ คือ ด้านรูปประโยค รูปคำ ประเภทของคำ เครื่องหมายวรรคตอน กาล และการเลือกใช้คำศัพท์ สำหรับเรื่องบุพบทนั้น ถูกจัดให้อยู่ในเรื่องของประเภทของคำ

ในการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ พบว่าข้อผิดที่เกี่ยวกับบุพบท อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1. <u>การใช้คำบุพบทโดยไม่จำเป็น</u> (Insertion of a superfluous preposition) ข้อผิดประเภทนี้จะออกมาในรูปใดรูปหนึ่งใน 3 แบบ คือ

1.1 ใช้บุพบทหน้าคำวิเศษณ์บอกเวลาทั้ง ๆ ที่คำวิเศษณ์นั้น ๆ จะต้องไม่ใช้ร่วมกับคำบุพบท เช่น

*Foreign travel <u>in</u> nowadays has been very much improved.

*He can finish the book <u>in</u> tomorrow.

1.2 ใช้บุพบทที่ไม่จำเป็นหน้าคำวิเศษณ์บอกสถานที่เช่น

*The movies were very popular ; they were seen by millions of people <u>in</u> ~~everywhere~~.

---

[6]Pranee Kullavanijaya, "A Systematic Study of Certain Common Mistakes in English Made by Chulalongkorn University Students With Special Reference to Grammatical Structure" (Unpublished Master's Thesis, Department of English, Chulalongkorn University, 1966).

*So they go to everywhere to see strange things.

*Their minds will go to anywhere they want them to.

*He can't do anything or go to everywhere.

*He went to there because he wanted to see the poet's grave.

*She came to here because she wanted to see him.

1.3 ใช้บุพบทหลังคำกริยาบางตัวโดยไม่จำเป็น ตัวอย่าง เช่น

*We must have reasons to discuss about this topic.

*If we discuss about the influence of movies, we may have different ideas about it.

*She did not marry with the man she loved.

*We will meet with the people of that country.

2. การละบุพบท (Omission of the preposition) จะปรากฏในแบบต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 การละบุพบทที่ควรจะปรากฏหน้าวลีบอกเวลา เช่น

*Last year it was cold (for) only two weeks.

*I have studied in this university (for) three months.

2.2 การละบุพบทที่จำเป็นต้องปรากฏหน้าคำกริยาบางตัว เช่น

*He must rebel (against) society.

*His parents take care (of) him.

*He didn't care (about,for) anything.

2.3 การละบุพบทที่จำเป็นต้องปรากฏในบางปริบท (Omission of prepositions in various contexts) เช่น

*Men are different from one another (in) many ways: (in) manners, ideas and behaviour.

*(From) all of these descriptions we can get a picture of those men.

*(Of) all the students in the class she is the most diligent.

3. การใช้คำบุพบทผิดความหมาย (Wrong choice of prepositions)

เช่น

*By this way the examination should be kept.

(In this way the examination should be kept)

*Songkla is very famous of its lake.

(Songkla is very famous for its lake)

*We should be proud at our value.

(We should be proud of our value)

*We are sitting for an examination at Room 10.

(We are sitting for an examination in Room 10)

*We must know in what extent we should submit to society.

(We must know to what extent we should submit to society)

*The best way man can do is to surrender to society at some extent.

(The best way man can do is to surrender to society to some extent)

ในปี 2515 นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ[7] ได้ทำการวิจัยระดับปริญญามหาบัณฑิต เรื่อง "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง" ผลปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในเรื่องบุพบทถึงร้อยละ 50.04 ซึ่งเป็นข้อบกพร่องในการใช้บุพบทประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1	บุพบทบอกทิศทาง	ร้อยละ 96.24
2	บุพบทที่ใช้นำหน้าเครื่องมือเครื่องใช้	ร้อยละ 68.07
3	บุพบทแสดงวัตถุประสงค์	ร้อยละ 53.99
4	บุพบทบอกสถานที่	ร้อยละ 38.02
5	บุพบทบอกสิ่งที่อ้างถึง	ร้อยละ 37.08
6	บุพบทบอกเวลา	ร้อยละ 9.85

ในปีเดียวกัน นิพนธ์ บรรจง[8] ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากในการเขียนอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู ได้ให้ข้อสังเกตุว่า ความยากในเรื่องของบุพบทอยู่ที่การเลือกคำบุพบทไปใช้ในประโยคให้ถูกต้อง และถ้าหากคำบุพบทคำใดมีความหมายที่ซับซ้อน นักศึกษาก็จะมีปัญหาในการใช้คำบุพบทนั้นมากยิ่งขึ้น

---

[7]นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ, "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515).

[8]Nipon Banjong, "A Study of English Writing Difficulties for Thai Students in Teachers' Colleges and Some Suggestions for Improvement," Paper presented to the Seameo Regional English Language Centre, Singapore, January-May, 1973.

ในปี 2517 พล กำแพง[9](Phon Khampang) ได้ทำการวิจัยระดับปริญญาโท เพื่อหาปัญหาในการใช้คำบุพบทของนักศึกษาชาติต่าง ๆ จากสถาบันการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใหญ่ แบบสอบประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 45 ข้อ แบ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) 15 ข้อ, แบบแก้สิ่งที่ผิด (Error correction) 15 ข้อ และแบบเติมคำ (Cloze test) 15 ข้อ คำบุพบทที่นำมาทดสอบได้แก่ บุพบทบอกเวลา และบุพบทบอกสถานที่ จำนวน 8 คำ ได้แก่ at, by, for, from, in, on, to และ ø (no preposition)

ในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย นักศึกษาไทย 40 คน

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย นักศึกษาญี่ปุ่น 48 คน

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย นักศึกษาเสปน 38 คน

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย นักศึกษาจากชาติต่าง ๆ ได้แก่ เปอร์เซีย เกาหลี อิตาลี จีน ปอร์ตุเกส และ อาหรับ รวม 43 คน

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาไทยและนักศึกษาชาติอื่น ๆ ดังนั้นในบางครั้ง จึงนำนักศึกษาในกลุ่มที่ 2, 3, 4 มาคละกันเพื่อทำการทดสอบ เรียกว่ากลุ่มที่ 5 (Mixed group)

ผลจากการวิจัยพบว่า บุพบทที่เป็นปัญหาสำหรับกลุ่มนักศึกษาไทยและกลุ่มรวม (Mixed group) ได้แก่

at : By inquiring <u>at</u> the student Housing Bureau...

by : My desk is the one <u>by</u> the door....

for: .....leave <u>for</u> New York.....

for: .....leave <u>for</u> his country....

---

[9]Phon Khampang, "Thai Difficulties in Using English Prepositions," <u>Pasaa</u>, 4 (October, 1974), pp.21-35.

for : .....leave <u>for</u> Hawaii.....

from : He had just arrived <u>from</u> the airport.

on : <u>On</u> a very hot day.

to : He left his entire estate <u>to</u> the city.

to : My sister was just taken <u>to</u> the hospital.

Ø : .....if you relax (Ø) a few minutes first.

Ø : Mr. Smith passed away (Ø) last week.

ในปี 2518 สุมิตรา อังวัฒนกุล[10] ได้ทำการวิเคราะห์ข้อผิดในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 130 คน โดยแบ่งนิสิตเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก 65 คน และกลุ่มนิสิตที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกอีก 65 คน โดยวิเคราะห์ข้อผิดจากเรียงความของนิสิตแต่ละคนซึ่งเขียนในหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งต่อไปนี้ คือ

1 My future plans.

2 The movie I enjoyed most.

3 My most unforgettable mistake/success.

ผลจากการวิจัยพบว่า โครงสร้างไวยากรณ์ที่นิสิตใช้ผิดมากได้แก่เรื่อง กริยา (Verb), คำนำหน้านาม (Determiner) นาม (Noun) และบุพบท (Preposition) ตามลำดับ สำหรับความผิดในเรื่องบุพบทนั้น พบว่านิสิตกลุ่มแรกทำผิดในเรื่องนี้ถึง 146 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.67 และนิสิตกลุ่มที่สองผิดในเรื่องนี้ถึง 102 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.82 ของความผิดทั้งหมด

---

[10]Sumitra Angwatanakul, "An Analysis of Errors in English Usage by Thai Teacher-College Freshmen and a Relevant Remedial Classroom Procedure" (Ph.D,Dissertation, The University of Texas, 1975).

จากการวิเคราะห์ข้อผิดในเรื่องบุพบท สรุปได้ว่านิสิตจะผิดในเรื่องต่อไปนี้

	นิสิตกลุ่ม I	นิสิตกลุ่ม II
1. เลือกใช้คำบุพบทที่ผิด	65	26
2. ละคำบุพบท	38	25
3. ใช้คำบุพบทที่ไม่จำเป็น	33	46
4. ใช้บุพบทวลีโดยไม่จำเป็น	16	2
5. เลือกใช้บุพบทวลีที่ผิด	3	2
6. ละบุพบทวลี	1	1
	รวม146	102 แห่ง

การวิจัยเกี่ยวกับบุพบทภาษาไทย

พระยาอุปกิตศิลปสาร[11] ได้ให้คำจำกัดความคำบุพบทว่า แปลว่า คำหน้าบท หมายความถึงคำชนิดที่ใช้นำหน้านาม สรรพนาม หรือกริยา บางพวกที่เรียกว่า กริยา-สภาวมาลา เพื่อบอกตำแหน่งของคำนาม สรรพนาม หรือกริยาเหล่านั้นว่า มีหน้าที่เป็นอะไร ตัวอย่างเช่น เขาตีฉันด้วยมือ ดังนี้ บุพบท "ด้วย" บอกตำแหน่งของคำ "มือ" ว่ามีหน้าที่สำหรับตี เป็นต้น

บรรจบ พันธุเมธา[12] กล่าวว่า บุพบท คือคำที่นำหน้านามหรือคำที่ทำหน้าที่ได้อย่างนาม เพื่อให้ความเนื่องกันและได้ความสมบูรณ์คำที่ทำหน้าที่เป็นบุพบท โดยมากเป็นคำพยางค์เดียว อันเป็นคำดั้งเดิมได้แก่ บน ล่าง เหนือ ใต้ ริม กลาง ใกล้ ฯลฯ

---

[11]อุปกิตศิลปสาร, พระยา, หลักภาษาไทย (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2511), หน้า 97.

[12]บรรจบ พันธุเมธา, ลักษณะภาษาไทย (พระนคร : โรงพิมพ์ตรุสภาลาดพร้าว, 2514), หน้า 196.

ที่เป็นคำมากพยางค์เห็นได้ว่าสร้างขึ้นใหม่ ได้แก่ ข้างล่าง ข้างใน ข้างนอก ข้างบน ข้างหน้า ข้างหลัง ภายนอก ภายใน ภายหลัง เว้นแต่ นอกจาก เป็นต้น

กำชัย ทองหล่อ[13] ให้คำจำกัดความคำบุพบทไว้ว่า คือคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำ หรือประโยค เพื่อให้รู้ว่า คำหรือประโยคที่อยู่หลังบุพบทนั้นมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับคำหรือประโยคที่อยู่ข้างหน้าอย่างไร เช่น

เขาเป็นบิดาแห่ง ประวัติศาสตร์

ฉันทำงาน เพื่อ เขา

เขาอยู่ในชนบท

เขาเลี้ยงนกไว้สำหรับดู

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจินตน์ ภาณุพงศ์[14] ได้อธิบายลักษณะของคำบุพบทในภาษาไทยไว้ว่า เป็นคำที่จะปรากฏอยู่ระหว่างคำกริยากับคำนาม คืออาจจะปรากฏในตำแหน่งช่องว่างของกรอบประโยคทดสอบ ดังนี้

	นาม	คำช่วยหน้ากริยา	กริยาอกรรม	_____	นาม
เช่น	เรือ	กำลัง	แล่น	ใต้	สะพาน
	เด็ก	เพิ่ง	ขึ้น	จาก	น้ำ

---

[13]กำชัย ทองหล่อ, หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 ; พระนคร : รวมสาส์น, 2509), หน้า 502-4.

[14]Vichin Panupong, Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai (Bangkok : The Siam Society, 1970), pp.212-3.

หรือ	นาม	กริยาอกรรม	คำช่วยกริยา	_____นาม	
เช่น	น้อง	นั่ง	อยู่	หน้า	บ้าน
	ผ้า	ตาก	อยู่	หลัง	บ้าน

จากกรอบประโยคทดสอบข้างต้นนี้ จะสังเกตเห็นได้ว่าคำบุพบทจะปรากฏหน้าคำนาม และหลังคำกริยาเสมอ

คำบุพบทนอกจากจะปรากฏหน้าคำนามแล้วยังอาจจะปรากฏหน้านามวลี กาลวลี คำบอกเวลา และลักษณะนาม ได้ด้วย เช่น

ครูดีเฉพาะเด็กผู้ชาย
เขาแต่งงานตั้งแต่ปีกลาย
หมาหอนทั้งคืน
เขารื้อหนังสือทั้งตู้

ในปี 2509 สุมิตรา อังวัฒนกุล[15] ได้ทำการวิจัยในระดับปริญญาโท เรื่อง "คำบุพบทในภาษาไทย" และได้สรุปผลการวิจัยไว้ ดังนี้

1. คำบุพบทในภาษาไทยเท่าที่ศึกษาพบ และนำมาทดสอบกับกรอบประโยคทดสอบได้ มีปรากฏอยู่ 38 คำ คือ

1	กะ	6	ใกล้
2	กับ	7	ไกล
3	กลาง	8	ข้าง
4	กว่า	9	จาก
5	แก	10	เฉพาะ

---

[15]สุมิตรา อังวัฒนกุล, "คำบุพบทในภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2509).

11 ชิด
12 ด้วย
13 โดย
14 ตรง
15 ตลอด
16 ตอ
17 ตั้งแต่
18 ตาม
19 แต่
20 ใต้
21 ถึง
22 แถว
23 ทั้ง
24 ทาง
25 ที่
26 ใน
27 นอก
28 บน
29 ประจำ
30 เผื่อ
31 เพื่อ
32 ริม
33 สำหรับ
34 หน้า
35 หลัง
36 ห่าง
37 เหนือ
38 ให้

2 คำบุพบทจะปรากฏหน้าคำนาม และหลังคำกริยาเสมอ และนอกจากจะปรากฏหน้าคำนามคำเดียวแล้ว คำบุพบทยังอาจจะปรากฏหน้านามวลี กาลวลี คำบอกเวลา หรือคำลักษณะนามอีกด้วย

3 คำบุพบทที่ใช้กับคำกริยาอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 หัวข้อ คือ

3.1 คำบุพบทที่ใช้ตามหลังกริยาประเภทต่าง ๆ อันได้แก่ คำกริยาอกรรมกริยาสกรรม กริยาทวิกรรม หรือ กริยาที่ต้องมีบุพบทตามเสมออย่างใดอย่างหนึ่ง

3.2 คำกริยาแต่ละคำที่ใช้กับคำบุพบท กล่าวคือ กริยาบางคำอาจจะใช้ได้กับคำบุพบทเพียงคำเดียว หรือสองสามคำเท่านั้น จะเอาคำบุพบทอื่น ๆ มาใช้ด้วยไม่ได้ แต่คำกริยาบางคำก็อาจจะใช้กับบุพบทได้หลายคำ

4 คำบุพบท นอกจากจะปรากฏตามลำพังคำเดียวแล้วอาจจะปรากฏเรียงกันทีละ 2 คำ หรือ 3 คำ เป็นกลุ่มก็ได้ เราเรียกคำบุพบทที่เรียงกันนี้ว่า "กลุ่มคำบุพบท" ตามปกติแล้วกลุ่มคำบุพบทนี้จะปรากฏหน้าคำนาม แต่ในบางกรณี ก็อาจจะปรากฏตามลำพังโดยไม่ต้องมีคำหรือวลีดังกล่าวตามมาก็ได้

5 คำบุพบท อาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ในประโยคเดียวกัน โดยไม่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป คำบุพบทประเภทนี้มีอยู่ 10 คำ ด้วยกันคือ

1) กะ	6) ต่อ
2) กับ	7) ถึง
3) แก่	8) ทาง
4) จาก	9) ที่
5) ตรง	10) ให้

ในปี 2516 ราตรี ธันวารชร[16] ได้ศึกษาลักษณะของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย ได้สรุปลักษณะของคำบุพบทไว้ว่า

1. เป็นคำที่ไม่สามารถปรากฏ และทำหน้าที่ตามลำพัง เป็นส่วนประกอบของประโยคเริ่มในภาษาไทย จะต้องทำหน้าที่นี้รวมกับคำกริยา และคำนาม เช่น

น้องกำลังนั่งในห้อง

กำลังนั่งในห้อง ทำหน้าที่เป็นกริยาอกรรมของประโยคนี้ และคำบุพบท ใน ทำหน้าที่รวมกับคำกริยา นั่ง และคำนาม ห้อง

2. เป็นคำที่แสดงความหมายทางโครงสร้าง แบบเชื่อมคำคนละชนิดตั้งแต่สองคำขึ้นไปให้มีความหมายต่อเนื่องกัน เช่น

ของวางบนโต๊ะ

---

[16] ราตรี ธันวารชร, "ลักษณะของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

คำชนิดนี้ จะปรากฏระหว่างคำกริยากับคำนามเรียงกันได้แบบเดียว คือ

	คำกริยา	คำบุพบท	คำนาม
ตัวอย่าง :	นั่ง	บน	โต๊ะ

3. คำชนิดนี้เท่าที่ค้นพบมี 38 คำ

4. คำบุพบทแบ่งเป็น 9 ชนิด คือ

ข. 1. บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ได้แก่ กะ กับ ด้วย โดย เช่น

แดงเห็นเรื่องนี้มากะตา
น้องเช็ดมือกับกางเกง
เขียนด้วยมือลบด้วยเท้า
มาโดยเครื่องบิน

ข. 2. บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นเครื่องประกอบและเครื่องเกี่ยวเนื่อง ได้แก่คำว่า ทั้ง ด้วย เช่น

ฟันผุทั้งปาก
จัดหนังสือทั้งตู้

ข. 3. บุพบทที่นำหน้าคำเพื่อขยายความให้ชัดเจน ได้แก่ ด้วย โดย ตาม เช่น

ยอมทำตามโดยดี
ทำอะไร ๆ ได้ตามความสะดวก
ตัดผ้าตามขวาง

ข. 4. บุพบทที่นำหน้าคำที่เกี่ยวกับการให้, การรับ, ได้แก่ แก่ เฉพาะ ต่อ เผื่อ เพื่อ เช่น

ให้รางวัลแก่นักเรียน
อนุญาตเฉพาะหัวหน้าชั้น

ยื่นฟ้องต่อศาล
จัดสำรับเผื่อเธอ
แม่เก็บเงินเพื่อลูก

ข. 5. บุพบทที่นำหน้าคำเพื่อบอกสถานที่ ได้แก่ กลาง ไกล ใกล้ ข้าง จาก ชิด ตรง ทาง ที่ นอก ใน บน ประจำ แถว ริม หน้า หลัง ห่าง เหนือ เช่น

เขานั่งไกลเวที
น้ำไหลจากก๊อก
ไปทางรถยนต์ ฯลฯ

ข. 6. บุพบทที่นำหน้าคำที่นำมาเปรียบเทียบ ได้แก่คำ กว่า เช่น

แดงสวยกว่าพี่สาว

ข. 7. บุพบทที่นำหน้าคำบอกเวลา ได้แก่ ตลอด ตั้งแต่ เช่น

ฝนตกตลอดคืน
เขาแต่งงานตั้งแต่ปีกลาย

ข. 8. บุพบทที่นำหน้าคำที่บอกทิศทางที่มุ่งไป ได้แก่ ถึง เช่น

เดินถึงโรงเรียน
แหพระถึงวัด

ข. 9. บุพบทที่นำหน้าคำที่เป็นผู้กระทำ ได้แก่ โดย ให้ เช่น

หนังสือนี้แต่งโดยดอกไม้สด
ยิ้มให้เพื่อน
หลานนวดให้ยาย

งานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบบุพบทภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในปี 2504 เฉลา ไชยรัตน์[17] ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะประโยค

---

[17]Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study of English and Thai Syntax," (Ph.D.Dissertation, Indiana University,1967)

ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อหาข้อแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสองอันอาจเป็นสาเหตุของความยากในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าลักษณะภาษาที่คล้ายคลึงกันในสองภาษาแบบหนึ่งก็คือโครงสร้าง Prep. + NP. ที่บอกสถานที่ (Loc_{at}) บุพบทภาษาอังกฤษบางตัวที่ใช้บอกสถานที่แม้จะแปลออกมาเป็นภาษาไทยได้ตรงตัว แต่ก็มีที่ใช้ต่างกัน เพราะบางครั้งการเลือกคำบุพบทในภาษาอังกฤษ ก็ขึ้นอยู่กับคำนามที่ตามมา กล่าวคือ คำนามที่ตามมาจะเป็นตัวบงว่า จะต้องใช้บุพบทตัวใด ตัวอย่างเช่น

✓ He lives on the campus.

✓ There's a bench on the lawn.

✓ There's a bench in the yard.

ในทางตรงกันข้าม ในภาษาไทย ไม่เคร่งครัดในการใช้คำบุพบทนัก จะใช้บุพบทตัวใดนำหน้านามตัวใดก็ได้ตราบเท่าที่บุพบทนั้น ๆ แสดงความหมายได้ตรงตามความประสงค์ ด้วยเหตุนี้เมื่อต้องเลือกคำบุพบทมาใช้ในประโยค นักเรียนไทยจึงอาจเลือกบุพบทที่มีความหมายตรงกับบุพบทที่ใช้ในภาษาไทย เกิดประโยคที่ผิดหลักภาษา เช่น

*He lives in the campus. เป็นต้น

เฉลา ไชยรัตน์[18] กล่าวอีกด้วยว่า ภาษาไทยนิยมละบุพบท กล่าวคือจะมีหรือไม่มีบุพบทหน้านามบางตัวหรือหลังกริยาบางตัวก็ได้ นักเรียนไทยจึงมักเกิดความเคยชิน เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษจึงมักละทิ้งบุพบทเสียเป็นส่วนมาก แม้ว่าบุพบทเหล่านั้นบางตัวจะมีกฎบังคับให้ต้องปรากฏ (Obligatory) ในที่นั้น ๆ ก็ตาม

ในปี 2511 พงษ์ศรี เลขะวัฒนะ[19] ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทย ได้กล่าวว่า การใช้บุพบทในภาษาอังกฤษก่อให้เกิดปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมาก ทั้งนี้เพราะภาษาไทยไม่ต้องการคำบุพบทมากเท่าในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ภาษาไทยยังมีจำนวนคำบุพบทน้อยกว่าจำนวนคำบุพบทในภาษาอังกฤษด้วย.

---

[18] Ibid.

[19] Pongsri Lekawatana, and Others, A Contrastive Study of English and Thai (University of Michigan, 1968-69, Mimeographed, the English Language Center, Bangkok), pp.135-6.